Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr 70*). Warszawa, 31 grudnia 1936 r. Rok XVIII

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

357.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 grudnia 1936 r. Nr P. 5-132/87/36 o zmianie kompetencji naczelników oddziałów k. p. w sprawach gospodarczych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

§§ 11 i 12 Statutu organizacyjnego oddziałów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 11.

Naczelnicy oddziałów drogowych mają prawo czynić doraźne zakupy materiałów i inwentarza użytkowego do wysokości 250 zł miesięcznie, a naczelnicy oddziałów ruchowo-handlowych do wysokości 50 zł miesięcznie.

§ 12.

(1) Naczelnicy oddziałów drogowych mają prawo:

1) zawierać umowy o roboty i dostawy z wolnej ręki do wysokości 100 zł w jednym przypadku, z tym zastrzeżeniem, że wydatki te nie mogą przekraczać 700 zł miesięcznie, a w drodze przetargu ograniczonego — do wysoko-

*) Ostatni w roku bieżącym.

ści 5.000 zł w jednym przypadku, na zasadach ogólnych, ustanowionych przez właściwe organa dyrekcyjne, lub na mocy zatwierdzonych przez dyrekcje kosztorysów, albo specjalnego upoważnienia; częściowe oddanie robót lub dostaw, objętych kosztorysem zatwierdzonym przez organ dyrekcji, bądź to według ilości, bądź to według kategorii, nie może nastąpić bez zgody dyrekcji, jeżeli koszt całkowity przekracza granice wyżej określone;

2) zawierać ustne umowy o roboty do wysokości 100 zł, w jednym przypadku, przy użyciu przez wykonawcę materiałów własnych, a do wysokości 50 zł przy użyciu przezeń materiałów P. K. P., z tym zastrzeżeniem, że z tytułu ustnych umów może on wydać miesięcznie nie więcej niż 200 zł i że zawarcie umowy ustnej winno być potwierdzone każdorazowo zamówieniem pisemnym w sposób przewidziany w ogólnych przepisach o rachunkowości P. K. P."

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 grudnia 1934 r. Nr P. 5-134/15/34 (Dz. Urz. M. K. z 1935 r. Nr 1, poz. 6).

358.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 grudnia 1936 r. Nr P. 5-134/19/36 o kompetencji naczelników oddziałów k. p. w sprawie nakładania kar porządkowych.

Niniejszym zarządzam:

Naczelnikom oddziałów kolei państwowych służy prawo nakładania kary upomnienia i porządkowej kary pieniężnej do wysokości 5% miesięcznego uposażenia na wszystkich pracowników podległych jednostek służbowych oraz na pracowników oddziałów, z wyjątkiem zastępcy naczelnika oddziału i kontrolerów oddziałowych.

W związku z powyższym zarządzeniem należy punktowi 39) w § 9 Statutu Organizacyjnego oddziałów k. p. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) nadać brzmienie następujące:

„nakładanie na pracowników kary upomnienie i porządkowej kary pieniężnej do wysokości 5% miesięcznego uposażenia, z wyjątkiem na zastępcę naczelnika oddziału oraz na kontrolerów oddziałowych".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

359.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 grudnia 1936 r. Nr P. 6/39/52/36 o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach.

Na podstawie § 10 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Drużynom konduktorkim na kolejach normalnotorowych i górnośląskich kolejach wąskotorowych przyznaje się za czas pełnienia służby przy pociągach dodatek godzinowy.

§ 2.

(1) Dodatek godzinowy wynosi za godzinę: za czas służby w drodze przy pociągach:

	a	b
	pasażerskich	towarowych
dla kierownika pociągu (prowadzącego pociąg)	92 grosze	80 groszy
dla konduktora bagażowego (rozdawcy) . .	74 „	62 „
dla konduktora i hamulcowego	62 „	55 „

(2) 1) Dodatek godzinowy za czas służby w drodze przy pociągach (ust. (1) należy się drużynie za czas od chwili wyjazdu ze stacji objęcia pociągu, do chwili przyjazdu na stację zdania pociągu, określony w służbowym rozkładzie jazdy. Dla pociągów, które kursują bez wyznaczonego rozkładu jazdy, miarodajny jest czas odjazdu ze stacji objęcia i przyjazdu tych pociągów do miejsca przeznaczenia.

2) W razie zmiany rodzaju pociągu na jednej ze stacji przejściowych, zalicza się danej drużynie czas jazdy dla każdego pociągu oddzielnie, a czasu postoju na stacji zmiany rodzaju pociągu nie bierze się w rachubę.

(3) Drużyna konduktorska, zatrzymana w drodze przed przybyciem do stacji zdania pociągu ponad 2 godziny, otrzymuje za każdą godzinę opóźnienia powyżej 2 godzin dodatek godzinowy, przewidziany w ust. (1) dla danego rodzaju pociągu.

(4) Pociągi mieszane towarowo-osobowe zalicza się do towarowych, mieszane zaś osobowo-towarowe do pasażerskich. Pociągi wojskowe i sanitarne zalicza się do pociągów towarowych.

(5) W razie wykonywania przez drużynę konduktorską pracy manewrowej na stacji

zwrotnej lub na stacjach kopalnianych, otrzymuje drużyna za każdą godzinę tej pracy połowę stawki dodatku godzinowego, ustalonego w ust. (1) lit. b) za czas służby przy pociągach towarowych.

(6) W razie rozwiązania w drodze na jednej ze stacji pośrednich całego pociągu lub jego części i zwolnienia ze służby przy danym pociągu zbędnej drużyny, otrzymuje drużyna zwolniona dodatek godzinowy tylko za czas faktycznej służby do stacji rozwiązania pociągu.

(7) Członkowie drużyny konduktorskiej, jadący luzem ze stałego miejsca służbowego w celu objęcia służby przy pociągach w innym miejscu lub z powrotem po oddaniu służby, otrzymują za czas jazdy dodatek godzinowy w następującej wysokości:

kierownik pociągu	11 gr za godzinę
konduktor bagażowy	10 „ „ „
konduktor i hamulcowy	9 „ „ „

(8) Członkowie drużyny konduktorskiej, którzy jadą luzem danym pociągiem i na stacjach przejściowych w czasie postoju wykonywują pracę manewrową, naładunkową lub wyładunkową przy danym pociągu, otrzymują za każdą godzinę wykonywania tej pracy, zamiast dodatku przewidzianego w ust. (7), dodatek godzinowy, ustalony w ust. (1) lit. b) za czas służby przy pociągach towarowych.

(9) Za czas służby w drodze przy pociągach gospodarczych (roboczych) otrzymuje drużyna konduktorska połowę stawki dodatku godzinowego, ustalonego w ust. (1) lit. b) za czas służby przy pociągach towarowych.

(10) Kierownicy pociągu motorowego i elektromotorowego otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym dla kierownika pociągu pasażerskiego (ust. (1) lit. a)), konduktorzy zaś pociągu motorowego i elektromotorowego, w wymiarze przewidzianym dla konduktora pociągu pasażerskiego (ust. (1) lit. a)).

(11) Hamulcowi lub konduktorzy, pełniący jednocześnie czynności smarowników pociągów przy pociągach towarowych, otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym dla konduktora bagażowego pociągu towarowego (ust. (1) lit. b)).

(12) Przy obliczaniu dodatku godzinowego w sumie miesięcznej nie bierze się w rachubę ilości minut do 30 włącznie, ilość zaś powyżej 30 do 59 minut liczy się za całą godzinę.

§ 3.

W razie delegacji poza miejsce stałej siedziby służbowej na okres czasu dłuższy niż trzy dni (72 godzin), drużyny konduktorskie otrzymują oprócz dodatku godzinowego za czas służby przy pociągach, diety zmniejszone o 70% za cały czas delegacji, licząc od chwili wyjazdu ze stałego miejsca służbowego, do chwili powrotu do siedziby służbowej. Przy delegacjach do trzech dni włącznie diet nie wypłaca się.

§ 4.

Dodatki dla drużyn konduktorskich za czas pełnienia służby przy pociągach na kolejach wąskotorowych, z wyjątkiem górnośląskich kolei wąskotorowych, normuje osobne zarządzenie.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie również do drużyn konduktorskich, mających stałą siedzbę służbową na obszarze W. M. Gdańska, z tym, że za czas zatrudnienia na tym obszarze, dodatki ustalone w groszach, przelicza się na fenigi gdańskie, według stosunku 1 gr równy 1 fen. gd.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1936 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 maja 1936 r. Nr P. 6/39/5/36 o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach (Dz. Urz. M. K. Nr 33, poz. 161).

360.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 grudnia 1936 r. Nr P. 6 40 13/36 o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie.

Na podstawie § 10 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Drużynom parowozowym na kolejach normalnotorowych i górnośląskich kolejach wąskotorowych przyznaje się za czas pełnienia służby na parowozie dodatek godzinowy.

§ 2.

(1) Dodatek godzinowy wynosi za godzinę:

A) za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach:

	a	b
	pasażerskich	towarowych
Dla maszynisty . . .	92 grosze	82 grosze
„ pomocnika maszynisty .	70 groszy	64 „
„ palacza (trzeciaka)	61 grosze	—

B) za czas manewrowania parowozem manewrowym:

dla maszynisty	36 groszy
„ pomocnika maszynisty	27 groszy.

(2) 1) Dodatek godzinowy za czas służby w drodze na parowozie (ust. (1) pkt. A) należy się drużynie za czas od chwili wyjazdu ze stacji objęcia parowozu, do chwili przyjazdu na stację zdania parowozu, określony w służbowym rozkładzie jazdy oraz za czas wyznaczony na przygotowanie i zdanie parowozu. Dla pociągów, które kursują bez wyznaczonego rozkładu jazdy, miarodajny jest czas odjazdu ze stacji objęcia i przyjazdu tych pociągów do miejsca przeznaczenia.

2) W razie zmiany rodzaju pociągu na jednej ze stacji przejściowych, zalicza się danej drużynie czas jazdy dla każdego pociągu oddzielnie, a czasu postoju na stacji zmiany rodzaju pociągu nie bierze się w rachubę.

3) Za przygotowanie parowozu przed odjazdem pociągu ze stacji objęcia parowozu i za zdanie parowozu po przyjeździe pociągu na stację zdania parowozu, otrzymują drużyny parowozowe dodatek ustalony dla poszczególnych parowozowni przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych, w wysokości nie przekraczającej dodatku za $2^{1}/_{2}$ godzin służby w drodze na parowozie przy danym pociągu. W wyższym wymiarze może być dodatek ten ustalony tylko przez Ministerstwo Komunikacji.

(3) Za czas postoju drużyny z parowozem na stacji zwrotnej, w której nie następuje zdanie parowozu, otrzymuje drużyna dodatek godzinowy w następującej wysokości:

maszynista	30 gr za godzinę
pomocnik maszynisty	25 „ „ „
palacz (trzeciak)	20 „ „ „

(4) Drużyna parowozowa, zatrzymana w drodze przed przybyciem do stacji końcowej ponad 2 godziny, otrzymuje za każdą godzinę opóźnienia powyżej 2 godzin dodatek godzinowy, przewidziany w ust. (1) pkt. A) dla danego rodzaju pociągu.

(5) Pociągi mieszane towarowo-osobowe zalicza się do towarowych, mieszane zaś osobowo-towarowe do pasażerskich. Pociągi wojskowe i sanitarne zalicza się do pociągów towarowych.

(6) Drużyny obsługujące parowozy luzem otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym w ust. (1) pkt. A) lit. b) za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach towarowych.

(7) Drużyny obsługujące czynne parowozy pomocnicze (podwójna trakcja, popychy), otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym w ust. (1) pkt. A), zależnie od rodzaju pociągu.

(8) W razie rozwiązania w drodze na jednej ze stacji pośrednich całego pociągu lub w razie takiego zepsucia się parowozu w drodze, że dalej danego pociągu prowadzić nie może, drużyna parowozowa otrzymuje dodatek godzinowy tylko za czas faktycznej służby do stacji rozwiązania pociągu lub do stacji zmiany parowozu.

(9) Drużyny jadące na parowozie lub w wagonie ze stałego miejsca służbowego celem objęcia służby w innym miejscu lub z powrotem po ukończeniu służby, otrzymują za czas jazdy dodatek godzinowy w następującej wysokości:

maszynista	12 gr za godzinę
pomocnik maszynisty	11 „ „ „
palacz (trzeciak)	9 „ „ „

(10) 1) Pociągi motorowe i elektromotorowe uważa się przy wymiarze dodatku godzinowego dla maszynisty i jego pomocnika za pociągi pasażerskie.

2) Palacze wagonów ogrzewczych (parników) zajęci w drodze przy pociągach, otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym dla palacza (trzeciaka) pociągu pasażerskiego (ust. (1) pkt. A) lit. a)).

3) Dozorcy pociągów i smarownicy wagonów oraz palacze, obsługujący wagony z samodzielnym ogrzewaniem, otrzymują za czas służby w drodze przy pociągach dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym dla hamulcowego pociągu towarowego.

(11) 1) Dodatek godzinowy, wymieniony w ust. (1) pkt. B), wypłaca się za czas trwania manewrowania parowozem manewrowym od chwili objęcia służby parowozowej przez drużynę parowozową, do chwili ukończenia pracy manewrowej lub zdania następnej drużynie.

2) Dodatek ten otrzymują drużyny parowozowe za manewrowanie, dokonywane na stacji macierzystej lub w obrębie torów warsztatowych, magazynowych itp. jakoteż na stacjach zamiejscowych.

3) W tym samym wymiarze otrzymują ten dodatek drużyny parowozowe za manewrowanie parowozem od pociągu na stacji zwrotnej.

(12) Za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach gospodarczych (roboczych) otrzymują drużyny parowozowe połowę dodatku godzinowego, ustalonego w ust. (1) pkt. A) lit. b) za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach towarowych.

(13) Za czas obsługi specjalnych parowozów w rezerwie, wyznaczonych przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych w poszczególnych parowozowniach głównych, za czas ogrzewania składów pociągów na stacjach parowozami specjalnie do tego celu wyznaczonymi oraz za czas odkażania wagonów, otrzymuje drużyna parowozowa za każdą godzinę tej pracy połowę stawki dodatku godzinowego, przewidzianego w ust. (1) pkt. B) za czas manewrowania parowozem manewrowym.

(14) Przy obliczaniu dodatku godzinowego w sumie miesięcznej nie bierze się w rachubę ilości minut do 30 włącznie, ilość zaś powyżej 30 do 59 minut liczy się za całą godzinę.

§ 3.

W razie delegacji poza miejsce stałej siedziby służbowej na okres czasu dłuższy niż 3 dni (72 godzin), drużyny parowozowe otrzymują oprócz dodatku godzinowego za czas służby na parowozie, diety zmniejszone o 70% za cały czas delegacji, licząc od dnia wyjazdu ze stałej siedziby służbowej, do chwili powrotu do siedziby służbowej. Przy delegacjach do trzech dni włącznie diet nie wypłaca się.

§ 4.

Dodatki dla drużyn parowozowych za czas pełnienia służby na parowozie na kolejach wąskotorowych, z wyjątkiem górnośląskich kolei wąskotorowych, normuje osobne zarządzenie.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie również do drużyn parowozowych, mających stałą siedzibę służbową na obszarze W. M. Gdańska, z tym, że za czas zatrudnienia na tym terenie, dodatki ustalone w groszach, przelicza się na fenigi gdańskie, według stosunku 1 gr. równy 1 fenig gd.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1936 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 maja 1936 r. Nr P. 6/40/7/36 o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie (Dz. Urz. M. K. Nr 33, poz. 162).

361.

Nr P. 6/27/59/36 z dnia 10 grudnia 1936 r., o uposażeniu pracowników stałych przedsiębiorstwa „P. K. P." w czasie nieobecności na służbie z powodu trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych.

(1) W czasie nieobecności na służbie z powodu stwierdzenia przez kolejową komisję lekarską trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku lub do wykonywanego zajęcia służbowego, a zarazem — w ogóle do służby w przedsiębiorstwie „P. K. P.", pracownik stały otrzymuje 75% uposażenia jak podczas choroby w myśl postanowień § 20 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r., o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), licząc od dnia niepełnienia służby wskutek stwierdzenia tej niezdolności, do dnia zgaśnięcia prawa do uposażenia.

(2) W razie stwierdzenia przez kolejową komisję lekarską trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności pracownika stałego do pełnienia obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku lub do wykonywanego zajęcia służbowego, a zarazem uznania go za zdolnego do służby na innym stanowisku (zajęciu) służbowym, pracownik zachowuje prawo do uposażenia w czasie nieobecności na służbie z powodu niewyznaczenia go do służby na innym stanowisku (w zajęciu).

(3) Uchyla się zarazem okólnik Nr P. 6/27/17/36 z dnia 21 kwietnia 1936 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." w czasie nieobecności na służbie z powodu trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych (Dz. Urz. M. K. Nr 28, poz. 138).

362.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 grudnia 1936 r. Nr P. 8/7/141/36, o obowiązkowym udziale lekarzy rejonowych w organizowaniu i szkoleniu służby ratownictwa sanitarnego obrony przeciwlotniczej przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie § 2 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) zarządzam co następuje:

§ 1. Do zakresu obowiązków służbowych lekarza rejonowego, na polecenie właściwej władzy, należy organizowanie i szkolenie służby ratownictwa sanitarnego obrony przeciwlotniczej przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w zakresie, ustalonym w osobnej instrukcji.

§ 2. Obowiązek, określony w § 1 ciąży również na pracownikach, zatrudnianych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" na podstawie umów o pracę w charakterze lekarzy rejonowych.

§ 3. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 56), w § 4 ust. (1) dodaje się nowy pkt „5a" o brzmieniu następującym:

„szkolenie służby ratownictwa sanitarnego obrony przeciwlotniczej (OPL)".

363.

Nr G. II-52/35 z dnia 22 grudnia 1936 r. o bezpłatnych i ulgowych biletach na prywatne włoskie koleje Południowo - Wschodnie.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że Dyrekcja Eksploatacji Włoskiej Spółki Akcyj-

nej Kolei Południowo Wschodnich eksploatująca następujące linie, będące w połączeniu z siecią Włoskich Kolei Państwowych:

Bari — Taranto; Bari — Putignano; Martina — Lecce; Lecce — Gallipoli; Lecce — Gagliano; Casarano — Gallipoli; Zollino — Gagliano; Maglie — Otranto; oraz linie na wyspie Sardynia: Sassari—Tempio—Palau; Sassari — Sorso; Sassari — Alghero; Tirso — Chilivani; Gairo — Jerzu; Macomer — Bosa; Macomer—Tirso — Nuoro; Mondas — Sorgono; Tempio — Monti; Villa Cidro — Isili; Cagliari — Arbatax; Villimar — Ales — wyraziła zgodę na wydawanie na podstawie wzajemności raz do roku po jednym jednorazowym bezpłatnym bilecie dla pracowników P. K. P. etatowych, stałych, praktykantów i po jednym jednorazowym zaświadczeniu ze zniżką 50% dla członków, ich rodzin (żona, dzieci, pasierby do lat 18 lub 24) pozostających na wyłącznym utrzymaniu pracownika.

Prośby o bezpłatne i ulgowe bilety winne Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych przesyłać na drukach w języku francuskim bezpośrednio pod adresem „Administration de la Societa Anonima Italiana per le Ferrovie del Sud-Est" Roma via Ravenna, 14. Bilety zaś dla pracowników wspomnianego Tow. wydawać będzie tylko Ministerstwo Komunikacji.

SPROSTOWANIA.

1) W § 17 Statutu organizacyjnego parowozowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K z 1936 r. Nr 67, poz. 341) pkt. 1) ust. (5) winien brzmieć: „postanowienie § 1, z wyjątkiem ust. (4), (6), (10) i (11), postanowienie § 2 ust. (1), postanowienie § 2 ust. (2), z wyjątkiem pkt. 1), postanowienia § 2 ust. (4), (5), (6) i (8), oraz postanowienia § 3 i §§ 5—15.

---

2) W Dz. Urz. M. K. Nr 68 należy: w § 2 przepisów o wydawaniu Dz. Urz. M. K. poszczególne części Dziennika opatrzyć dużymi literami A), B) i C) a w § 2 przepisów o wydawaniu Dz. Z. DOKP. — literami A) i B).

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 87251. 31.XII.36. 8400.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123. II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.